

Δ

Αριθμός 144/2011
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ
(Τακτική Διαδικασία)

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Βιολέττα Λαγοιγάννη και τη Γραμματέα Ευθυμία Μουτίδου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 17-2-2010 για να δικάσει την από 19-12-2007 αγωγή και με αριθμό κατάθεσης 889/2007 μεταξύ των:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1)Του αστικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΔΙΟΝΥΣΟΣ-Οργανισμός συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων Ελλήνων Ηθοποιών ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, 2)Του αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ- Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων Ελλήνων Μουσικών ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, 3)Του αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ-Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων Τραγουδιστών-Ερμηνευτών ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, όπως νόμιμα εκπροσωπείται και 4) Της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την επωνυμία «Οργανισμός

Συλλογικής Διαχείρισης και Προστασίας και δικαιωμάτων των Παραγωγών Υλικών Φορέων Ήχου ή Ήχου και Εικόνας» με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, που εκπροσωπήθηκαν από την πληρεξούσια δικηγόρο τους Ζαφειρία Μπλαζάκη.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «   », νομίμως εκπροσωπούμενης, στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το ξενοδοχείο «   », που βρίσκεται στον , νόμιμα εκπροσωπούμενη, που δεν εκπροσωπήθηκε.

Της αγωγής αυτής δικάσιμος ορίστηκε με την από 21-12-2007 πράξη του Γραμματέα η 17-12-2008 και μετά από αναβολή, αυτή που αναφέρεται στην αρχή.

Αφού εκφωνήθηκε η υπόθεση από τη σειρά του οικείου πινακίου, το Δικαστήριο αφού έλαβε υπ' όψιν όσα γράφθηκαν στα πρακτικά.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από την υπ' αριθμ. 5830 Γ'/27-12-2007 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Αθηνών Χαρίκλειας Τραπατσέλη που προσκομίζουν και επικαλούνται οι ενάγοντες, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της κρινόμενης αγωγής μαζί με την πράξη προσδιορισμού δικασίμου για τις 17-12-2008 και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο αυτή, επεδόθη

2^ο φύλλο της με αριθμ. 144/2011 Απόφασης του

Ειρηνοδικείου Πειραιά

(Τακτική Διαδικασία)

νομοτύπως και εμπροθέσμως στην εναγομένη εταιρία, πλην όμως η υπόθεση ανεβλήθη τότε για την εις την αρχή της παρούσης σημειουμένη δικάσιμο, οπότε η εναγομένη δεν εμφανίστηκε κατά την τελευταία αυτή δικάσιμο που εκφωνήθηκε η υπόθεση από τη σειρά του οικείου πινακίου και ακολούθησε προφορική συζήτηση αυτής. Πρέπει επομένως η εναγομένη να δικαστεί ερήμην, θα προχωρήσει όμως η συζήτηση της υπόθεσης σαν να ήσαν όλοι οι διάδικοι παρόντες αφού η αναβολή και η εγγραφή της υπόθεσης στο πινάκιο θεωρείται ως κλήτευση προς όλους τους διαδίκους (άρθρο 226 παρ. 4 εδ. Κ.Πολ.Δ.)

Το άρθρο 3 ν. 2121/1993 ορίζει ότι: Το περιουσιακό δικαίωμα δίνει, στους δημιουργούς ιδίως την εξουσία (δικαίωμα) να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν: α) την εγγραφή και την άμεση ή έμμεση προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή των έργων τους με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, β) τη μετάφραση των έργων τους, γ) τη διασκευή, προσαρμογή ή άλλες μετατροπές των έργων τους, δ) όσον αφορά το πρωτότυπο ή τα αντίγραφα των έργων τους, τη διανομή τους στο κοινό με οποιαδήποτε μορφή μέσω πώλησης ή με άλλους τρόπους, ε) την εκμίσθωση και το δημόσιο δανεισμό όσον αφορά το πρωτότυπο ή τα αντίτυπα των έργων τους. Η εκμίσθωση και ο δημόσιος δανεισμός νοούνται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην οδηγία 92/100 του συμβουλίου της 19-11-1992 (ΕΕΕΚ αριθ. L 346/61 27-

11-1992), στ) τη δημόσια εκτέλεση των έργων τους, ζ)τη μετάδοση η αναμετάδοση των έργων τους στο κοινό με τη ραδιοφωνία και την τηλεόραση , με ηλεκτρομαγνητικά κύματα ή με καλώδια ή με άλλους υλικούς αγωγούς ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, παράλληλα προς την επιφάνεια της γης ή μέσω δορυφόρων, η)την παρουσίαση στο κοινό των έργων τους, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, καθώς και να καθιστούν προσιτά τα έργα τους στο κοινό κατά τόπο ώστε, οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στα έργα αυτά όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος, θ)την εισαγωγή αντιτύπων των έργων τους που παρήχθησαν στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεση του δημιουργού ή εφόσον πρόκειται για εισαγωγή από χώρες εκτός της ευρωπαϊκής κοινότητας, αν το δικαίωμα της εισαγωγής αντιτύπων στην Ελλάδα, είχε συμβατικά διατηρηθεί από τον δημιουργό. «Δημόσια» θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου που κάνει το έργο προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από το αν τα πρόσωπα αυτού του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους. Συνεπώς όταν ο λήπτης της ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής με τη χρήση ενός κεντρικού διανεμητικού δέκτη, τον οποίο χρησιμοποιεί στα πλαίσια της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και για τις ανάγκες αυτής, γίνεται μεσάζων ώστε η ραδιοτηλεοπτική εκπομπή να λαμβάνεται και από άλλους πλην του ίδιου και συγκεκριμένα από πρόσωπα με τα οποία δεν συνδέεται με

3^ο φύλλο της με αριθμ. 144/2011 Απόφασης του

Ειρηνοδικείου Πειραιά

(Τακτική Διαδικασία)

οικογενειακούς δεσμούς, ούτε είναι μέλη του άμεσου κοινωνικού περιβάλλοντός του σε χώρο που ο ίδιος παρέχει ή για τον οποίο είναι υπεύθυνος, τότε δεν πρόκειται για απλή λήψη εκπομπής, αλλά για μία άλλη ανεξάρτητη πράξη με την οποία το εκπεμπόμενο έργο γίνεται εκ νέου άμεσα αντιληπτό από άλλο κοινό στο οποίο δεν είχε αποβλέψει ο δημιουργός και στο οποίο ο χρήστης μετακινεί την εκπομπή χωρίς δικαίωμα. Η πράξη αυτή συνιστά πλέον δημόσια εκτέλεση έργου, έχουσα διαφορετικό προορισμό της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης και διακριτή από την αρχική ραδιοτηλεοπτική εκπομπή με συνέπεια γι' αυτή να απαιτείται άδεια του δημιουργού και να δικαιολογείται η αξίωση άλλης αμοιβής. Συνεπώς η μετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών στα δωμάτια επιχείρησης ξενοδοχείου από δέκτες που υπάρχουν σ' αυτά μέσω κεντρικής κεραίας που εξυπηρετεί όλο το κτίριο, αποτελεί νέα χρήση ως ξεχωριστή μορφή δημόσιας παρουσίασης και δικαιολογείται νέα άδεια του δημιουργού και η καταβολή ειδικής για τη χρήση αυτή αμοιβής. Εξάλλου με την από 7-12-2006 απόφαση του Γ' τμήματος του Δικαστηρίου των ευρωπαϊκών κοινοτήτων κρίθηκε ότι η διαψούλη σήματος από ξενοδοχειακό συγκρότημα μέσω συσκευών τηλεόρασης σε πελάτες που διαμένουν στα δωμάτια του συγκροτήματος αυτού, ασχέτως της τεχνικής μετάδοσης του χρησιμοποιούμενου σήματος, αποτελεί

πράξη παρουσίασης στο κοινό με την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1 της οδηγίας 2001/29 ΕΚ καθώς και ότι ο ιδιωτικός χαρακτήρας των δωματίων ξενοδοχειακού συγκροτήματος δεν κωλύει το αν αποτελεί η πράξη παρουσίασης έργου, που πραγματοποιείται εκεί μέσω συσκευών τηλεόρασης, πράξη παρουσίασης στο κοινό με την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1 της οδηγίας 2001/29. Περαιτέρω η αμοιβή που καθιερώνεται με το άρθρο 49 ν. 2121/1993 είναι, όπως προαναφέρθηκε, ενιαία, με την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και πληρώνεται μία φορά από τον χρήστη, κατανεμόμενη μεταξύ των δικαιούχων και δη μεταξύ αφενός των μουσικών και ερμηνευτών-εκτελεστών, και αφετέρου των παραγωγών. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευσή του στον ημερήσιο τύπο. Ο υπολογισμός της απαιτούμενης αμοιβής κατά τα άρθρα 55 παρ. 1β, 58 και 32 παρ. 1 ν. 2121/1993 γίνεται κατ' αρχάς σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμότων ακαθαρίστων εσόδων και εξόδων που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευσή του. Εάν όμως η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιοριστεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή της, ή τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την

†
Α.Π.

**4^ο φύλλο της με αριθμ. 144/2011 Απόφασης του
Ειρηνοδικείου Πειραιά
(Τακτική Διαδικασία)**

αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, αυτή μπορεί να υπολογιστεί σε ορισμένο κατ' αποκοπή ποσό. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης για την εύλογη αμοιβή, αυτή καθώς και οι όροι πληρωμής της καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά για την αμοιβή αποφαίνεται το αρμόδιο Δικαστήριο.

Στην κρινόμενη αγωγή οι ενάγοντες ιστορούν ότι συστήθηκαν και λειτουργούν νόμιμα για τη διαχείριση και προστασία των περιουσιακών δικαιωμάτων των ηθοποιών ο πρώτος, την ελλήνων και ξένων μουσικών ο δεύτερος, των τραγουδιστών ο τρίτος και των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας ο τέταρτος κατά τις διατάξεις του ν. 2121/1993 ως οι μόνοι αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των ηθοποιών των ελλήνων μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου. Οτι ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των συγγενικών αυτών δικαιωμάτων, έχουν αναθέσει οι ονομαστικά αναφερόμενοι ηθοποιοί, μουσικοί, τραγουδιστές και παραγωγοί της χώρας τους τη διαπραγμάτευση για τον καθορισμό και την είσπραξη της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 ν. 2121/1993. Οτι από κοινού οι ενάγοντες συμφώνησαν και συνέταξαν αμοιβολόγιο ως προς τη χρήση

✓ ✓

**5^ο φύλλο της με αριθμ. 144/2011 Απόφασης του
Ειρηνοδικείου Πειραιά
(Τακτική Διαδικασία)**

καθορισμό της εύλογης αμοιβής ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιά, άλλως από την επίδοση της εκδοθείσας απόφασης του ιδίου Δικαστηρίου, άλλως από την επίδοση της κρινόμενης αγωγής, επιμεριζόμενο κατά τα εις την αγωγή αναφερόμενα ποσοστά για την κάθε εκπροσωπούμενη κατηγορία, ζητούν τέλος οι ενάγοντες τη δικαστική τους δαπάνη. Η κρινόμενη αγωγή αρμοδίως καθ' ύλη και κατά τόπο φέρεται προς συζήτηση στο Δικαστήριο τούτο (άρθρα 14 παρ. 1^a, 25 παρ. 2 Κ.Πολ.Δ.) σε συνδυασμό προς το άρθρο 49 παρ. 1 εδ. ε'ν. 2121/1993 κατά την τακτική διαδικασία. Και είναι νόμιμη στηριζόμενη στα άρθρα 46 παρ. 3 εδ β', 5 εδ. β', 47, 49 παρ. 1,2,3, 52,55,56,58, 67 παρ. 4 ν. 2121/1993, άρθρα 2,3,4,5,7,10, 12 της διεθνούς σύμβασης της Ρώμης (ν. 2054/1992), 341 παρ.1, 345, 346 ΑΚ, 176 Κ.Πολ.Δ. Αφού κατεβλήθησαν τα νόμιμα τέλη συζήτησης, καθώς και το ανάλογο δικαστικό ένσημο (υπ' αριθ. 224121, 019920, 274265 αγωγ.), πρέπει στη συνέχεια η κρινόμενη αγωγή να εξεταστεί κατ' ουσία.

Από την περιεχόμενη στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά ένορκη κατάθεση ενός μάρτυρα απόδειξης που εξετάστηκε νομίμως, καθώς και τα νομίμως προσκομιζόμενα και επικαλούμενα από τους ενάγοντες έγγραφα, αποδείχθηκαν τα παρακάτω πραγματικά περιστατικά: Οι ενάγοντες είναι οργανισμοί συλλογικής

15

6^ο φύλλο της με αριθμ. 144/2011 Απόφασης του

Ειρηνοδικείου Πειραιά

(Τακτική Διαδικασία)

αστέρων. Στα ως άνω δωμάτια του ξενοδοχείου, είναι εγκατεστημένες συσκευές τηλεόρασης και έτσι παρέχεται στους πελάτες του ξενοδοχείου η δυνατότητα να παρακολουθούν τα τηλεοπτικά προγράμματα όλων των τηλεοπτικών σταθμών της χώρας. Οι εγκατεστημένοι δέκτες τηλεόρασης σε όλα τα δωμάτια του ξενοδοχείου της εναγομένης συνδέονται με ένα δικό της κεντρικό διανεμητικό δέκτη (κεντρική κεραία), που λαμβάνει τα τηλεοπτικά προγράμματα των κρατικών και ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών, τα οποία μεταδίδονται στην ελληνική επικράτεια. Ερμηνείες και παραγωγές που διαχειρίζονται και προστατεύονται οι ενάγοντες οργανισμοί μεταδίδονταν καθημερινά καθ' όλη τη διάρκεια των ετών 2003, 2004, 2005, 2006 και 2007 από όλους τους κρατικούς και ιδιωτικούς τηλεοπτικούς σταθμούς, καλύπτοντας ημερησίως μεγάλο τηλεοπτικό χρόνο. Λαμβάνοντας υπόψη και τον μεγάλο αριθμό των λειτουργούντων κατά τα έτη αυτά στην ελληνική επικράτεια με πανελλήνια εμβέλεια τηλεοπτικών σταθμών, ή τηλεοπτική μετάδοση των διαχειριζομένων και προστατευόμενων από τους ενάγοντες έργων ήταν ευρεία, καλύπτοντας όλα σχεδόν τα έργα των δημιουργών. Η εναγομένη, στα πλαίσια της επιχειρηματικής της δραστηριότητας και για την επίτευξη των εμπορικών της σκοπών και πορισμού οικονομικού οφέλους, κατέστησε

προσιτά τα επίδικα τηλεοπτικά προγράμματα στους πελάτες της, οι οποίοι και συγκροτούν την έννοια του «κοινού», διαμορφώνοντας τις κατάλληλες προς τούτο συνθήκες με τις ως άνω πράξεις της. Δηλαδή προέβη στην εγκατάσταση κεντρικού διανεμητικού δέκτη, κατάλληλου και ικανού να λαμβάνει όλα τα προγράμματα των τηλεοπτικών σταθμών πανελλήνιας εμβέλειας, τοποθέτησε τις σωληνώσεις εγκατάστασης για διοχέτευση των λαμβανομένων από την κεντρική κεραία τηλεοπτικών σημάτων σε όλα τα δωμάτια του ξενοδοχείου της και τοποθέτησε στα δωμάτια συσκευές τηλεόρασης για τη λήψη από τους πελάτες της των τηλεοπτικών σημάτων. Είναι προφανές ότι και αν δεν γίνεται από την εναγομένη η χρήση του υλικού φορέα, δεν πρόκειται για απλή λήψη τηλεοπτικής εκπομπής και δη για χρήση της τηλεοπτικής μετάδοσης για την οποία έχουν καταβληθεί τα δικαιώματα (εύλογη αμοιβή) στους δικαιούχους από τους τηλεοπτικούς σταθμούς, αλλά για μία άλλη ανεξάρτητη πράξη, με την οποία το τηλεοπτικά εκπεμπόμενο έργο γίνεται άμεσα προσιτό και αντιληπτό από άλλο κοινό, ενώ οι ενάγοντες, κατά την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων με τους τηλεοπτικούς σταθμούς για καταβολή της εύλογης αμοιβής, δεν είχαν αποβλέψει σ' αυτό, Έτσι η εναγομένη εταιρία, χρήστης-λήπτης της τηλεοπτικής μετάδοσης, παρουσίασε χωρίς δικαίωμα σε κοινό άλλο από το προοριζόμενο για εκμετάλλευση, και επίτευξη των προαναφερομένων επιχειρηματικών της σκοπών. Η πράξη της αυτή αποτελεί χρήση των έργων των εναγόντων

Σ.Π.

Δ.Κ.

7^ο φύλλο της με αριθμ. 144/2011 Απόφασης του

Ειρηνοδικείου Πειραιά

(Τακτική Διαδικασία)

διαφορετική από την αρχικώς προβλεπόμενη, δηλ. από εκείνη για την οποία προορίζονταν η τηλεοπτική μετάδοσή τους και αναμφισβήτητα θεωρείται «δημόσια παρουσίαση» των διαχειριζομένων και προστατευομένων από τους ενάγοντες έργων, σύμφωνα με την έννοια του άρθρου 3 παρ, 2 ν. 2121/1993. Συνεπώς, προκύπτει νόμιμο δικαίωμα των εναγόντων να αξιώσουν εύλογη αμοιβή για δημόσια παρουσίαση των έργων τους, που λαμβάνει χώρα στα δωμάτια του ξενοδοχείου της εναγομένης εταιρίας, η οποία υπέχει αντίστοιχη υποχρέωση να καταβάλει στους ενάγοντες εύλογη αμοιβή. Η συγκεκριμένη όμως χρήση από την εναγομένη των έργων των εναγόντων έχει όλως δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο λειτουργίας της ξενοδοχειακής της μονάδας. Συνεπώς η αμοιβή που υποχρεούται να καταβάλει η εναγομένη στους ενάγοντες πρέπει, ενόψει των όσων προαναφέρθηκαν, να καθοριστεί σε ορισμένο ποσό κατ' έτος, το οποίο θα είναι ενιαίο για όλους τους ενάγοντες και εύλογο. Οι ενάγοντες στις 24-4-2003 με δημοσίευση στις εφημερίδες «Ναυτεμπορική», «Ριζοσπάστης» και «Αυγή», γνωστοποίησαν στο κοινό το αμοιβολόγιο που είχαν καταρτίσει για την αμοιβή που έπρεπε να καταβάλουν οι ξενοδόχοι που χρησιμοποιούν τηλεοράσεις και ραδιόφωνα για την εκπομπή των ως άνω προγραμμάτων ανάλογα με την κατηγορία των αστέρων στην οποία ανήκει το κάθε

ξενοδοχείο σε συνδυασμό με το κάθε δωμάτιο του ξενοδοχείου. Το ως άνω αμοιβολόγιο αποτελεί πρόταση για διαπραγμάτευση της εύλογης αμοιβής των μελών τους με τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις, που προβαίνουν κατά τον προαναφερόμενο τρόπο, σε παρουσίαση έργων των μελών τους στο κοινό-πελάτες τους. Ειδικότερα, η εύλογη αμοιβή που κατά το αμοιβολόγιο αυτό και για τα έτη 2003, 2004, 2005, 2006, 2007 αξιώνονταν υπέρ των μελών των εναγόντων από ξενοδοχειακές επιχειρήσεις κατηγορίας τριών (3) αστέρων (όπως είναι το ξενοδοχείο της εναγομένης) για καθένα από τα ως άνω έτη, ανέρχεται στο ποσό των 0,10 ευρώ ημερησίως και ετησίως 36,50 ευρώ ανά δωμάτιο, ενώ για τις λοιπές κατηγορίες ξενοδοχείων αυτή ήταν, κατά ανάλογο μέτρο, αυξημένη ή μειωμένη. Σε αυτή τη βάση επιχειρήθηκε συνολική για όλα τα ξενοδοχεία της χώρας διαπραγμάτευση μεταξύ των εναγόντων και του ξενοδοχειακού επιμελητηρίου, οι οποίες όμως απέβησαν άκαρπες, όπως άκαρπες απέβησαν οι προσπάθειές τους και για κατ' ιδίαν διαπραγμάτευση με την εναγομένη, η οποία αρνείται και αμφισβητεί την προαναφερθείσα υποχρέωσή της. Το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη την αξία της συγκεκριμένης χρήσης από την εναγομένη που, ως προεκτέθηκε, έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης της επιχείρησής της, τον αριθμό των δωματίων, την μειωμένη πληρότητα αυτών κατά τα επίδικα έτη, τον σκοπό της διαμονής των πελατών στο ξενοδοχείο, τον κατά μέσο όρο χρόνο παραμονής των, ενόψει του ότι

8^ο φύλλο της με αριθμ. 144/2011 Απόφασης του

Ειρηνοδικείου Πειραιά

(Τακτική Διαδικασία)

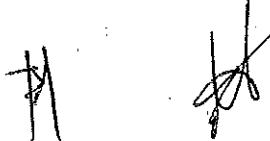
σε μεγάλο ποσοστό πρόκειται για αλλοδαπούς, κρίνει σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας ότι το ύψος της προκειμένης εύλογης αμοιβής πρέπει να καθοριστεί οριστικά στο ποσό των 20 ευρώ ετησίως ανά δωμάτιο, δηλ. συνολικά στο ποσό των 1060 ευρώ (20 ευρώ X 53 δωμάτια) για καθένα από τα επίδικα έτη και συνολικά δηλαδή πρέπει να καθοριστεί για όλα τα επίδικα έτη σε 5.300 ευρώ (δηλ. ευρώ 1060X5 έτη) πλέον Φ.Π.Α 19%. Για την ένδικη διαφορά προηγήθηκαν οι υπ' αριθμ. άποφάσεις 10671/2007 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιά για τα έτη 2003 έως 2006 και υπ' αριθμ. 3519/2009 για τα έτη 2007 (είναι και αυτό επίδικο) και 2008, οι οποίες αποφάσεις είναι διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, δηλ. καθόρισαν προσωρινά για κάθε επίδικο έτος το ύψος της εύλογης αμοιβής στο ποσό των 1060 ευρώ. Στο ίδιο ποσό καταλήγει και η κρίση του παρόντος Δικαστηρίου που, όπως προαναφέρθηκε, αποφαίνεται οριστικά πλέον επί της εύλογης αυτής αμοιβής. Στην εναγομένη εταιρία επεδόθη το σχετικό αμοιβολόγιο και προσκλήθηκε προς διαπραγμάτευση της εύλογης αμοιβής (προσκομίζεται η υπ' αριθ. 2660 Γ'/31-1-2007 έκθεση επίδοσης της δικ. Επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Αθηνών Χαρίκλειας Τραπατσέλη), που η εναγομένη εταιρία αρνήθηκε να καταβάλει.

Κατ' ακολουθία των παραπάνω σκέψεων, πρέπει η κρινόμενη αγωγή να γίνει κατά ένα μέρος δεκτή ως και κατ' ουσία βάσιμη ώστε να καθοριστεί η οφειλόμενη από την εναγομένη εταιρία εύλογη και ενιαία αμοιβή των εκπροσωπουμένων από τους ενάγοντες δικαιούχων αυτής καλλιτεχνών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας για τα έτη από 2003 έως 2007 στο ποσό των 5.300 ευρώ και να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλει στους ενάγοντες αυτό το ποσό πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ επί του ημίσεως του ποσού αυτού, αφού η αμοιβή που αντιστοιχεί στα μέλη του 1^{ου} ενάγοντος, και αντιστοιχεί στο 50% του οφειλομένου ποσού, δεν υπόκειται σε ΦΠΑ, με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Το δια των εγγράφων προτάσεων των εναγόντων υποθαλλόμενο αίτημα για την κήρυξη της παρούσας απόφασης προσωρινώς εκτελεστής πρέπει να απορριφθεί διότι το Δικαστήριο κρίνει ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι, ούτε η καθυστέρηση στην εκτέλεση θα προξενήσει σημαντική ζημία στους ενάγοντες. Λόγω της ερημοδικίας πρέπει να οριστεί το νόμιμο παράβολο (άρθρο 505 παρ. 2 Κ.Πολ.Δ.). Να καταδικαστεί η εναγομένη σε μέρος της δικαστικής δαπάνης των εναγόντων (άρθρο 178 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ.)

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει ερήμην της εναγομένης.

Ορίζει παράβολο εκατόν πενήντα (150) ευρώ για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας κατά της παρούσης.

**9^ο φύλλο της με αριθμ. 144/2011 Απόφασης του
Ειρηνοδικείου Πειραιά
(Τακτική Διαδικασία)**

Απορρίπτει ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

Δέχεται κατά ένα μέρος την αγωγή.

Καθορίζει οριστικά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που οφείλει να καταβάλει η εναγομένη εταιρία στους ενάγοντες οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης για λογαριασμό των δικαιούχων μελών τους ηθοποιών, παραγωγών, μουσικών και τραγουδιστών για την αναφερόμενη στο σκεπτικό της παρούσης εκμετάλλευση του ρεπερτορίου τους για τα έτη από 2003 έως 2007 στο ποσό των 5.300 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ επί του ημίσεως του ποσού αυτού.

Υποχρεώνει την εναγομένη εταιρία να καταβάλει στους ενάγοντες πέντε χιλιάδες τριακόσια (5.300) ευρώ πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ επί του ημίσεως του ποσού αυτού, με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση, επιμεριζόμενο μεταξύ των εκπροσωπουμένων από τους ενάγοντες δικαιούχων ως εξής: α)σε ποσοστό 50% για τους ηθοποιούς, β)σε ποσοστό 25% για τους παραγωγούς, γ)σε ποσοστό 12,50% για τους μουσικούς και δ)σε ποσοστό 12,50% για τους τραγουδιστές.

Καταδικάζει την εναγομένη σε μέρος της δικαστικής δαπάνης των εναγόντων που ορίζει σε διακόσια τριάντα (230) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στον Πειραιά στις 12-5-2011 σε έκτακτη δημόσια και στο ακροατήριο συνεδρίαση, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και της πληρεξούσιας δικηγόρου των εναγόντων.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ